

Είναι η στρατιωτική, μια απο τις επιλογές λύσης του Κυπριακού;

Η τελευταία έξαρση που παρατηρείται όσον αφορά την αναγκαιότητα για παραπέρα εξοπλισμούς και ενίσχυση της Εθνικής Φρουράς με πρόσθετο ανθρώπινο δυναμικό, είναι κάτι που ο μέσος πολίτης δεν θα πρέπει να παρακολουθά χωρίς ανησυχία.

Σε πρόσφατο άρθρο του στο "Φιλελεύθερο", ο γνωστός δημοσιολόγος Χριστοφής Οικονομιδής συμπεραίνει ότι ..."ο καλύτερος και πιο αποτελεσματικός τρόπος να ελαττωθεί ο τουρκικός κίνδυνος για την Κύπρο, δεν έγκειται στην συνέχιση του εξοπλιστικού ανταγωνισμού με την Τουρκία και την υλοποίηση του ενιαίου αμυντικού δόγματος με την Ελλάδα, αλλά στην εφαρμογή των επανειλημμένων προτροπών του Συμβουλίου Ασφαλείας για σημαντική μείωση των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο και ελάττωση των αμυντικών δαπανών μας"...

Το συμπέρασμα του κου Οικονομιδή μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους, αν βέβαια ο στόχος μας για επανένωση της Κύπρου πάνω σε ομοσπονδιακή βάση, εξακολουθεί να ισχύει. Όμως, με τις εξελίξεις όπως έχουν καταγραφεί απο την συμφωνία για το λεγόμενο ενιαίο αμυντικό δόγμα και εντεύθεν και το πολύ πρόσφατο υπαινιγμό του κου Κληρίδη για διπλή ένωση, εύλογα μπορεί να διερωτηθεί κάποιος, κατα πόσο ο πιο πάνω στόχος έχει στην πραγματικότητα παραμεριστεί... Και είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι, τελευταία όλο και περισσότερο ακούμε για ενιαία δόγματα* παρά για την αναγκαιότητα του ενιαίου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Όπως εξελίσσονται τα πράγματα με κάποιους, ακόμα και σοβαρούς πολιτικούς να μιλούν και να μην αποκλείουν την πολεμική επιλογή, θα εκφράζαμε την άποψη ότι ίσως σε κάποια κέντρα αποφάσεων η λύση της διχοτόμησης ή της απελευθέρωσης κάποιων εστω εδαφών με προοπτική τη διχοτόμηση, να έχει γίνει αποδεκτή και εκείνο που εμποδίζει τη δημοσιοποίηση της είναι το πολιτικό κόστος που εξυπακούει.

Εύλογα θα μπορούσε κάποιος να διερωτηθεί , πόσο έχει αλλάξει η κατάσταση όσον αφορά το ισοζύγιο δυνάμεων μεταξύ του στρατού κατοχής και της Εθνικής Φρουράς, απο το καιρό που ο Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε οτι οι Τούρκοι μπορούν να

*Δεν είναι άσχετες και οι πρόσφατες δηλώσεις του κου Ντενκτάς για συμφωνία ανάθεσης της άμυνας και των εξωτερικών υποθέσεων του κράτους του, στην Τουρκία.

καταλάβουν την Κύπρο μέσα σε 72 ώρες; Δεν αγνοούμε την ενίσχυση των δυνάμεων της Εθνικής Φρουράς τα τελευταία χρόνια, αλλά το γεγονός παραμένει ότι η δύναμη πυρός και η ταχύτητα με την οποία μπορεί να κινητοποιηθούν οι δυνάμεις κατοχής και οι ενισχύσεις από την Τουρκία, δεν είναι δυνατόν να ισοζυγιστούν από την άλλη πλευρά. Και αυτό, λαμβάνοντας υπόψη τους σχετικούς αριθμούς ανθρώπινου και άψυχου υλικού καθώς και τις οικονομικές δυνατότητες της Κύπρου, η οποία από μόνη της θα πρέπει να καλύψει το πολύ μεγάλο οικονομικό κόστος των εξοπλισμών.

Ένα ενδιαφέρον ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι, πώς κάποια άτομα ή ομάδες, διανοούνται ή και υιοθετούν την εξοπλιστική πολεμική επιλογή, όταν η προοπτική της είναι εξώφθαλμα εναντίον της Ελληνοκυπριακής πλευράς;

Για μία ακόμα φορά πιστεύουμε ότι η ψυχρή και αντικειμενική ανάλυση και αντίκριση των πραγμάτων, έχουν παραχωρήσει την θέση τους στον συναισθηματισμό και τον ευσεβοποιτισμό. Προφανώς με το πέρασμα του χρόνου η υπομονή εξαντλείται και αντικαθίσταται από κάποιας μορφής δονκιχωτισμό που φτάνει κάποτε τα όρια του τυχοδιωχτισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι τέτοιες επιλογές βρίσκουν συνήθως πρόσφορο έδαφος σε εθνικιστικούς κύκλους, οι οποίοι δεν φαίνεται να διδάσκονται από το παρελθόν.

Από άτομα που είχαν πρόσφατες προσωπικές εμπειρίες σε στρατιωτικές συγκεντρώσεις, διαπιστώνεται ότι ακόμη και οι πιο αντίξοες για την πλευρά μας αναλύσεις ή στατιστικές σε στρατιωτικά θέματα από ανεξάρτητες υπηρεσίες που θα πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη, προσεγγίζονται με τέτοια ελαφρότητα και μια υποσυνείδητη έστω προσπάθεια φυγής από τη πραγματικότητα, που στο τέλος καταλήγουν να είναι και σαφώς υπέρ μας!!! Ένα τέτοιο παράδειγμα δόθηκε πολύ πρόσφατα από ανώτατο αξιωματικό, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ ισχυρίστηκε ότι το γεγονός ότι οι Τουρκικές δυνάμεις κατοχής αποτελούνται στο σύνολό τους κατά 95% από κληρωτούς σε σχέση με το ποσοστό της Εθνικής Φρουράς που είναι μόνο 14-16%, δεν πρέπει να μας ανησυχεί, αφού το χάσμα καλύπτεται από το ηθικό, τον ενθουσιασμό, τον πατριωτισμό, επίπεδο εκπαίδευσης και άλλα πολλά, των εφέδρων μας, που θα επανδρώσουν την Εθνική Φρουρά σε περίπτωση πολέμου!!! Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι, ο ίδιος αξιωματικός ανέφερε επίσης ότι σύμφωνα με μελέτες του Αμερικάνικου στρατού, οποιοσδήποτε στρατός, για να μπορέσει να φέρει σε πέρας την αποστολή του σε περίπτωση πολεμικής σύγκρουσης, θα πρέπει τουλάχιστο το 51%, της δύναμής του να είναι κληρωτοί... Σημειωτέον ότι οι Αμερικάνοι, για να καταλήξουν στο 51% θα πρέπει να έλαβαν υπόψη και το ηθικό και το επίπεδο εκπαίδευσης και του ενθουσιασμού και όλους τους άλλους παράγοντες.

Αυτό που σίγουρα δεν έλαβαν υπόψη είναι την αιθεροβασία και την επιπολαιότητα, με την βοήθεια των οποίων ο ανώτατος αυτός αξιωματικός κατάφερε να τετραγωνίσει τον κύκλο....

Οι εξοπλισμοί είναι απο μόνοι τους επικίνδυνοι, ενώ η συνεχής συσσώρευση εξοπλισμού και στρατιωτικών δυνάμεων σε ένα μικρό χώρο όπως είναι η Κύπρος, δημιουργεί πιο ευνοϊκές συνθήκες για σύρραξη. Εφόσον τα δεδομένα είναι σαφώς υπέρ της τουρκικής πλευράς, φθάνει κάποιο σημείο που το οριακό κόστος της επένδυσης με σκοπό την "βελτίωση" της δικής μας θέσης, ξεπερνά το οριακό όφελος και η επένδυση είναι αντιπαραγωγική. Με άλλα λόγια, αν το οικονομικό κόστος των εξοπλισμών μας είναι εξωπραγματικό, - την ανάγκη διαφύλαξης του εύρωστου της οικονομίας μας φαίνεται να συμμερίζονται όλοι, υπολογίζοντας την σαν ένα απο τα πιο σημαντικά όπλα στην όλη προσπάθεια αντίστασης και αντοχής στην επίλυση του Κυπριακού, - τότε θα λέγαμε ότι απο κάποιο σημείο και μετά, ό,τι ξοδευτεί έχει αντίθετα απο το επιδιωκόμενο αποτελέσματα. Αλλά και το επιχείρημα ότι οι εξοπλισμοί ενισχύουν την διαπραγματευτική μας θέση, δεν φαίνεται στη δική μας περίπτωση να είχε οποιοδήποτε αντίκρουσμα, αφού καθολική είναι η διαπίστωση ότι η Τουρκική αδιαλλαξία εξακολουθεί να παραμένει πάντα αναλλοίωτη, ενώ ταυτόχρονα η βούληση για λύση του Κυπριακού δεν έχει ακόμη εκδηλωθεί απο πλευράς Τουρκίας. Το πιο επικίνδυνο στην εξέλιξη των πραγμάτων είναι ότι οι εξοπλισμοί μας εξοπλίζουν με ψευδαισθήσεις που ενδέχεται να αποβούν καταστρεπτικές, αν όχι μοιραίες για τη χώρα μας, εάν ποτε μας παρασύρουν μέχρι το σημείο μιάς παράλογης υπερεκτίμησης της πραγματικής στρατιωτικής μας δύναμης. Ίσως αξίζει να θυμηθούμε ότι πρίν την εισβολή, όλες οι στρατιωτικές ασκήσεις "είχαν στεφθεί απο επιτυχία" και ότι πάντα "ρίχναμε τον εχθρό στη θάλασσα", εκτός απο μια μόνο φορά, όταν τα τουρκικά στρατεύματα έκαμαν απόβαση και εισβολή.....

Κάτι που ξενίζει, είναι η διγλωσσία που χαρακτηρίζει την όλη πολιτική της ευρύτερης ελληνικής πλευράς. Με την τελευταία δολοφονία του Τούρκου διπλωματη στην Ελλάδα, όλος ο πολιτικός κόσμος της Ελλάδας έτρεξε αμέσως να διατυμπανίσει την αφοσίωσή του στην πορεία ομαλοποίησης των σχέσεων με την Τουρκία. Την ίδια στιγμή που αναγγέλλεται η ενεργοποίηση ενιαίων αμυντικών και άλλων δογμάτων, κοινές ασκήσεις κλπ. και δίνεται η εντύπωση ότι η επίλυση του δικού μας πολιτικού προβλήματος θα επιτευχθεί με δυναμικά μέσα....

Δεν θα πρέπει ακόμα να παραγνωρίζεται ότι, σε συνάρτηση με το νέο εξυφανθέν δόγμα της συναπόφασης, η υπονόμηση της κρατικής οντότητας του ανεξάρτητου κυπριακού κράτους είναι ένα πραγματικό γεγονός, γιατί η άμυνα των ανεξαρτήτων κρατών, δεν συναποφασίζεται με άλλα και ανεξάρτητα απο οποιαδήποτε

εξεζητημένα ή μή επιχειρήματα επικαλούμαστε, οι κυβερνήσεις και πολιτικές ή άλλες δυνάμεις διεθνώς δεν τρών κούτοχορτο.

Είναι η γνώμη μας ότι, το ενιαίο αμυντικό δόγμα δεν θα μπορέσει να είναι ουσιαστικό. Δεν θα μας προσφέρει την αναμενόμενη προστασία ούτε και το αίσθημα ασφάλειας ανάμεσα στο ελληνοκυπριακό στοιχείο θα μπορέσει να εμπεδώσει. Με τη ψυχρή λογική ο συσχετισμός δυνάμεων κάθε άλλο παρά οδηγεί στο συμπέρασμα ότι θα μπορέσει η Ελλάδα να ανταποκριθεί, αφού δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί και στο παρελθόν, παρόλο που σύμφωνα με τη συνθήκη εγκαθίδρυσης εξακολουθεί πάντα να έχει όλα τα νομικά ερείσματα και όχι μόνο αλλά και την υποχρέωση. Σε μια τέτοια περίπτωση θα οδηγηθεί και πάλι η Κύπρος σε περιπέτειες και το Ελληνοκυπριακό στοιχείο θα είναι και πάλι ο μεγάλος ζημιωμένος, ενώ χαμένη θάναι και ολόκληρη η Κύπρος. Και δεν νομίζουμε εδώ να υπάρχει Ελληνοκύπριος που να πιστεύει ότι η Ελλάδα ενώ μπορεί τίποτε δεν πράττει. Απλώς δεν μπορεί...

Η αναζήτηση πολιτικής και ειρηνικής διευθέτησης, όσο μακροχρόνια, απογοητευτική και επώδυνη και να είναι, παραμένει η μόνη επιλογή για τη διατήρηση του κυπριακού κράτους και οι προσπάθειες μας θα πρέπει να επικεντρωθούν σαυτό τον σκοπό και μόνο.

Δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι οι εξοπλισμοί είναι ενάντια στις προτροπές αλλά και τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Σίγουρα δεν έχουμε καθυποτάξει την εθνική μας κυριαρχία στις εκάστοτε αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, αλλά το γεγονός παραμένει ότι έχουμε ουσιαστικά εναποθέσει τις ελπίδες μας για λύση του κυπριακού κατά κύριο λόγο, αν όχι αποκλειστικά, στα Ηνωμένα Έθνη και το να παραγνωρίζουμε τα ψηφίσματα και τις υποδείξεις τους δεν είναι και τόσο εύκολο, ούτε δε και φρόνιμο, αν αναλογιστεί κανείς το σχέδιο που πάει να επιβληθεί στη Βοσνία.

Ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος έχει τοποθετηθεί και προηγουμένως τόσο στο θέμα της άμυνας όσο και εκείνο του λεγόμενου ενιαίου αμυντικού δόγματος. Οι γραμμές αυτές δεν σύρονται για να επιβεβαιώσουν αυτές τις θέσεις αλλά για να επισημάνουν ότι τα εκατομμύρια που ξοδεύονται για την άμυνα δεν πρόκειται να φέρουν τα ποθούμενα ή αναμενόμενα αποτελέσματα.

Ως εκ τούτου, το Νεοκυπριακό Σύνδεσμο βρίσκει απόλυτα σύμφωνο η εκτίμηση του κου Οικονομίδα, ότι η Κύπρος δεν πρόκειται να βελτιώσει την ασφάλειά της με την συνέχιση των εξοπλισμών. Ακόμα σύμφωνους μας βρίσκει η παρατήρηση ότι η χώρα μας, θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη και στην ουσία να συμμορφωθεί με τις

προτροπές του Συμβουλίου Ασφαλείας για μείωση των εξοπλιστικών δαπανών, στην προσπάθεια να πεισθεί ή ακόμα να εξαναγκαστεί η Τουρκία να μειώσει με τη σειρά της τη στρατιωτική της παρουσία στην Κύπρο. Κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε ενδεχόμενα τις προϋποθέσεις για προώθηση του αφοπλισμού, της μείωσης των ξένων στρατευμάτων και στη συνέχεια της πλήρους αποστρατικοποίησης της Κύπρου, κάτι που όπως επανειλημμένα έχει δακρυχθεί, αποτελεί στόχο των εκάστοτε Κυπριακών Κυβερνήσεων και που διατυπώθηκε εκ νέου σαφώς προ μηνών, σαν επίσημη πρόταση, απο τον ίδιο τον κο Κληρίδη.

Θα έπρεπε να είχε ήδη γίνει αντιληπτό ότι, η έκταση που έχει δοθεί στον παράγοντα άμυνα, ενώ κανένα πολιτικό ή άλλο όφελος δεν έχει προσπορίσει στη χώρα, συνεπάγεται σημαντικό οικονομικό αλλά και πολιτικό κόστος. Θα άξιζε ίσως να υπενθυμίσουμε ότι, η Ελλάδα σύρθηκε στη καταστροφή του 1897 επειδή δεν είχε τη συλλογική δυνατότητα να συνειδητοποιήσει ότι λόγω των συνθηκών που επικατούσαν, η καταστροφή ήταν σχεδόν προδιαγεγραμμένη. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι, δεν είμαστε μιά χώρα που αρνείται πεισματικά να σταθμίσει την πραγματική κατάσταση, επειδή δεν έχει ίσως το θάρρος να την αντικρύσει.....

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

9.8.94